

KATEDRA
INFORMATIKY
UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

Texturey

KMI/3DG

Mgr. Markéta Trnečková, Ph.D.

Textury

- **Textura** – popis vlastností povrchu
- Je důležitá pro vnímání struktury objektu
- Dělení:
 - Pravidelná
 - Nepravidelná
- **Texel** – prvek textury
- Často je efektivnější použít jednoduchou geometrii a složitou texturu, než definovat složité geometrické útvary
- Objekty, které jsou v dálce, nebo zobrazeny krátce jsou od složitě definovaných k nerozeznání

Textury

- **Dělení** dle toho, jakou vlastnost povrchu popisují
 - **Barva povrchu** – je určena koeficientem difúzního odrazu, aplikace textury – mapování difúzní složky
 - **Odraž světla** – simuluje změnu zrcadlové složky materiálu, mění se s místem na povrchu
 - **Změna normálového vektoru** – opticky mění tvar povrchu, aniž by změnila jeho tvarů hrbolaté textury
 - **Průhlednost** – její aplikací docílíme dojmu změny geometrie povrchu
 - **Hypertextura** – Určuje optické vlastnosti nad povrchem objektu a hodí se na modelování vlasů, ohně, trávy

Textury

■ Dělení dle dimenze

- **Jednorozměrné** – definice opakujících se pravidelných vzorků (např. pruhy – přechod pro chodce), vzorek pro generování přerušovaných křivek a čar, animace deště a jiné
- **Dvourozměrné** – jsou mapovány na povrch tělesa
- **Trojrozměrné** – Definují hodnotu textury v prostoru – **objemové textury** (solid texture) – používají se pro simulaci objektů, které vypadají jako vyřezané z jednoho bloku materiálu
- **Čtyřrozměrné** – animace trojrozměrných

Textury

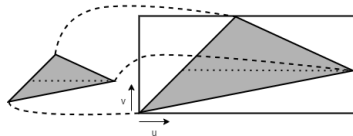
- **Dělení** dle reprezentace
 - **Uložené v tabulce** – 1, 2 nebo 3 rozměrné tabulky
 - **Obrazový soubor** – pole voxelů
 - **Definice procedurou** – procedurální textury

Nanášení textury

- **Nanášení textury** – mapování textury
- Nanesení textury na objekt = „nakreslení“ textury na její povrch
- Textura je to, co je nakresleno na papír, mapování, jak tento papír nalepíme na objekt
- Například dřevěná deska = nakreslíme na ní dřevěný vzor
- Použití takových textur je rychlé, ale výsledky nemusí být hezké
- Pro malé objekty, nebo objekty v pozadí je míra detailu dostatečná, na velkých plochách se budou projevovat chyby ve stínování
- Máme texturu – buď danou obrázkem, nebo vygenerovanou – uloženou ve dvojrozměrné mřížce
$$T_u \times T_v$$
$$u \in \{0, 1, \dots, T_u - 1\}, v \in \{0, 1, \dots, T_v - 1\}$$
- Hledáme mapování každého bodu objektu na texturu
- Hledáme transformaci mezi souřadným systémem objektu a souřadným systémem textury
- Body z objektu mapujeme na hodnoty $u \in \{0, \dots, T_u - 1\}, v \in \{0, \dots, T_v - 1\}$

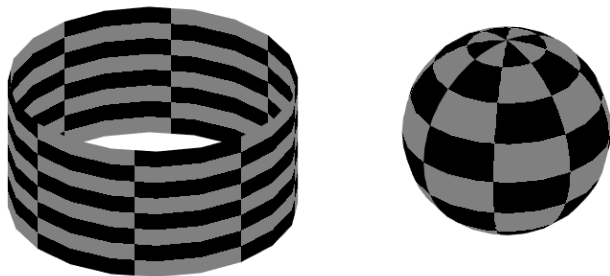
Nanášení textury

- Každému bodu dopočítáme bod v textuře
- Hodnotu mezi body interpolujeme
- Při vykreslování tělesa známe souřadnice bodu v systému souřadnic objektu $[x, y, z]$ a pro něj nalezneme z transformace souřadnice $[u, v]$ v prostoru textury
- Volba mapovací funkce musí odpovídat tvaru tělesa, na které je textura nanášena

Nanášení textury

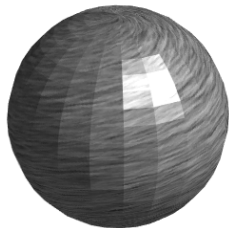
- Pro plochy, které lze rozvinout do roviny, je možné takovou funkci najít
- U ploch, které se rozvinout nedají, dojde ke zkreslení textury

- Pokud je těleso ohraničeno více plochami, je těžké dosáhnout správného navazování textury

Nanášení textury

- Textura ovlivní osvětlovací proces → textura nahradí difúzní složku (konstantu) ve výpočtu
- Textura sice změní vzhled, ale ne odlesky (zrcadlovou složku)

Nanášení textury

- Mapování při rozvinutí tělesa do roviny
- Body rozvinutého tělesa $x \in \langle x_{min}, x_{max} \rangle$, $y \in \langle y_{min}, y_{max} \rangle$
- Body textury $u \in \langle u_{min}, u_{max} \rangle$, $v \in \langle v_{min}, v_{max} \rangle$

Příklad

Nalezněte transformaci pro mapování textury pro tělesa, která se dají rozvinout do roviny.

Nanášení textury

Příklad

Nalezněte transformaci pro mapování textury pro tělesa, která se dají rozvinout do roviny.

- $u = \frac{u_{max} - u_{min}}{x_{max} - x_{min}} (x - x_{min})$
 $v = \frac{v_{max} - v_{min}}{y_{max} - y_{min}} (y - y_{min})$
- u a v nemusí být celá čísla
- Při zaokrouhlení by vznikly artefakty
- Používá se bilineární interpolace
- Tato technika roztáhne texturu, pokud je objekt větší než textura
- Pokud je textura větší než objekt, zmenší ji

Nanášení textury

Příklad

Pro $u = 3.4$ a $v = 5.8$ nalezněte hodnotu textury, pokud známe $T(3,5)$, $T(3,6)$, $T(4,5)$ a $T(4,6)$.

Nanášení textury

Příklad

Pro $u = 3.4$ a $v = 5.8$ nalezněte hodnotu textury, pokud známe $T(3, 5)$, $T(3, 6)$, $T(4, 5)$ a $T(4, 6)$.

$$T_1 = 0.6 \cdot T(3, 5) + 0.4 \cdot T(4, 5)$$

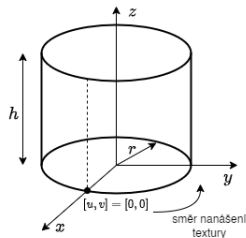
$$T_2 = 0.6 \cdot T(3, 6) + 0.4 \cdot T(4, 6)$$

$$T = 0.2 \cdot T_1 + 0.8 \cdot T_2$$

Inverzní mapování na válec

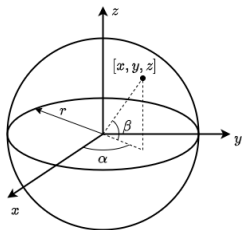
- **Válec** umístíme tak, aby jeho osa byla rovnoběžná s osou z a střed dolní podstavy ležel v počátku
- Mapovat budeme pouze na válcovou plochu tak, aby textura definovaná v oboru $\langle 0, 1 \rangle \times \langle 0, 1 \rangle$ pokrývala celou plochu
- Vyjdeme z popisu válcové plochy – r poloměr, h výška
- Cylindrické souřadnice
 $[x, y] = [r \cdot \cos \alpha, r \cdot \sin \alpha]$
- Mapovací funkce $M(x, y, z)$:
$$u = \begin{cases} \frac{1}{2\pi} \arccos \frac{x}{r} & y \leq 0 \\ 1 - \frac{1}{2\pi} \arccos \frac{x}{r} & y > 0 \end{cases}$$

$$v = \frac{z}{h}$$
- \arccos vrací hodnoty z intervalu $\langle 0, \pi \rangle$

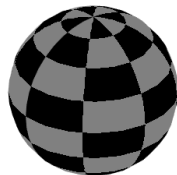
Inverzní mapování na kouli

- **Koule** – postupujeme analogicky
- Kouli o poloměru r umístíme tak, aby její střed byl v počátku souřadnic
- Sférické souřadnice bodů na ploše
 $[x, y, z] = [r \cdot \cos \alpha \cdot \cos \beta, r \cdot \sin \alpha \cdot \cos \beta, r \cdot \sin \beta]$
- $\alpha \in \langle 0, 2\pi \rangle$, $\beta \in \langle -\pi/2, \pi/2 \rangle$
- Mapovací funkce $M(x, y, z)$:
$$u = \begin{cases} \frac{1}{2\pi} \operatorname{acos} \frac{x}{\sqrt{x^2+y^2}} & y \leq 0 \\ 1 - \frac{1}{2\pi} \operatorname{acos} \frac{x}{\sqrt{x^2+y^2}} & y > 0 \end{cases}$$
$$v = 0.5 + \frac{1}{\pi} \operatorname{asin} \frac{z}{r}$$
- acos vrací hodnoty z intervalu $\langle 0, \pi \rangle$, asin vrací hodnoty z intervalu $\langle -\pi/2, \pi/2 \rangle$

Inverzní mapování na kouli

- Textura se směrem k pólům deformuje a v nich degraduje na jeden bod
- Tyto případy odpovídají dělení 0 ve vzorci

Mapování textury

- Při mapování může dojít k neuniformní změně měřítka textury (deformuje se)
- Texturu můžeme
 - Zvětšit a použít jen její část
 - Texturu opakovat – texture repeat, tiling
 - Texturu nanese tak, jak je a pak už se dál nenanáší – texture clamping

Příklad

Jak bychom upravili předchozí postupy, abychom texturu nanášeli opakovaně?

Mapování textury

Příklad

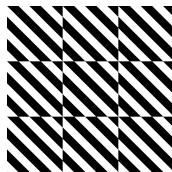
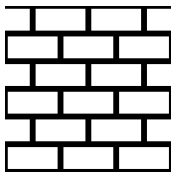
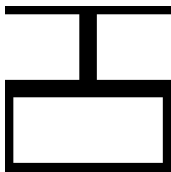
Jak bychom upravili předchozí postupy, abychom texturu nanášeli opakovaně?

- Pomocí funkce modulo

$$u = (x - x_{min}) \% T_u$$

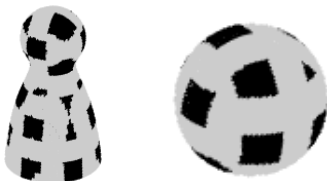
$$v = (y - y_{min}) \% T_v$$

- Aby fungovalo opakované nanášení textury, musí být textura v obou směrech opakovatelná

3D textury

- Při „polepování“ tělesa texturou je těžké zachovat navazování textury i když je správně definovaná
- U těles, která není možné rozvinout do plochy je použití textur složité
- Alternativou k 2D texturám jsou 3D textury – prostorové textury
- Objekt je vložen do textury → jako by byl z textury vyřezán
- Pokud je textura menší než objekt – opakování textury
- Mapování je přímočaré $x \rightarrow u$, $y \rightarrow v$, $z \rightarrow w$
- Velké paměťové nároky na texturu – textury se definují v menších mřížkách a hodnoty se interpolují, případně se používají funkční textury

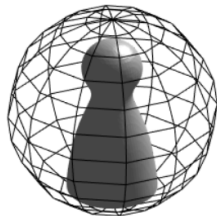
Mapování prostředí

- **Pohledově závislé mapování**, environment mapping
- řešíme případy, kdy renderujeme předměty s povrchem, který odráží prostředí
- Ostatní objekty ve scéně ovlivní vzhled renderovaného předmětu
- To, co ovlivní vzhled objektu v určitém místě můžeme najít sledováním odrazové složky z povrchu objektu
$$R = 2 \cdot N(N \cdot V) - V$$
- Metoda sledování paprsku – časově náročné
- Bude-li se pohybovat objekt, pozorovatel nebo se bude měnit okolí objektu, bude se měnit i textura na povrchu

Mapování prostředí

Zjednodušení

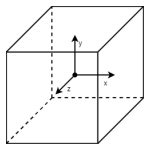
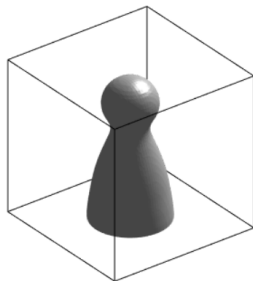
- **Myšlenka** – na kouli, kterou obklopíme vykreslovaný objekt promítneme okolí (scénu)
- Koule má střed ve stejném bodě jako je střed objektu
- Projekce (i renderování) na kouli používá střed koule jako střed projekce a polohu pozorovatele → **sférický pohled na scénu** (reflection map)
- Tak, jak se scéna mapuje na kouli, tak se pak mapuje na povrch objektu
- Kulová sférická reflection map může být uložena ve 2D mřížce → ve sférických souřadnicích
$$u = \frac{1}{2} \left(1 + \frac{1}{\pi} \operatorname{atan} \left(\frac{R_x}{R_y} \right) \right)$$
$$v = \frac{R_z + 1}{2}$$
- *atan* vrací hodnoty z intervalu $\langle -\pi, \pi \rangle$
- Problémy nastávají v pólech – malé změny v odrazovém vektoru vedou k velkým změnám v u a v

Mapování prostředí

Zjednodušení

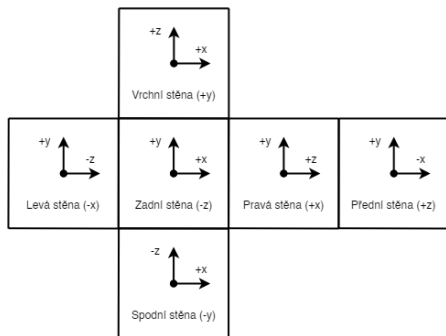
- **Alternativa** – místo koule použijeme krychli
 - Střed krychle leží ve středu objektu
 - Střed promítání a pozorovatele jsou v tomto středu
 - Máme 6 rovin, na které promítáme
-
- Krychli orientujeme tak, aby byly hrany rovnoběžné s osami souřadného systému

Mapování prostředí

Zjednodušení

- Když krychli rozložíme, každý čtverec má vlastní u , v souřadnice (u horizontální – doprava, v vertikální – nahoru)
- Střed každého čtverce je v místě, kde jedna ze souřadných os (v kladném, nebo záporném směru) opouští krychli
- To, kterou ze stěn prochází paprsek, je snadné určit – prozkoumáme normalizovaný vektor odrazu a největší absolutní souřadnice určuje, kterou stěnou prochází

Příklad

Které stěny protínají následující vektory?

- $R = (0.4, 0.7, 0.59)$
- $R = (-0.75, 0.25, 0.43)$

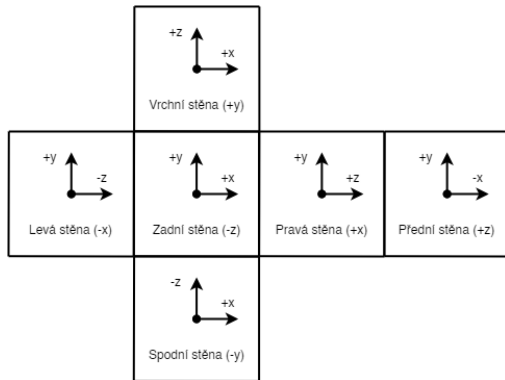
Mapování prostředí

Zjednodušení

Příklad

Které stěny protínají následující vektory?

- $R = (0.4, 0.7, 0.59)$
- $R = (-0.75, 0.25, 0.43)$

- Vrchní stěnu (+y)
- Levou stěnu (-x)

Mapování prostředí

Zjednodušení

- Jakmile máme určenou stěnu, určíme u a v ($\in \langle 0, 1 \rangle$)

$$u = \frac{a+c}{2c}$$

$$v = \frac{b+c}{2c}$$

a ... velikost souřadnice v horizontálním směru

b ... velikost souřadnice ve vertikálním směru

c ... velikost souřadnice vybrané stěny

Příklad

Pro vektor $R = (0.4, 0.7, 0.59)$ spočítejte souřadnice u a v ve stěně, kterou prochází.

Mapování prostředí

Zjednodušení

Příklad

Pro vektory $R = (0.4, 0.7, 0.59)$ a $R = (-0.75, 0.25, 0.43)$ spočítejte souřadnice u a v ve stěně, kterou prochází.

$$R = (0.4, 0.7, 0.59)$$

■ Vrchní stěna

■ a – x souřadnice

b – z souřadnice

c – y souřadnice

$$u = \frac{0.4+0.7}{1.4}$$

$$v = \frac{0.59+0.7}{1.4}$$

$$R = (-0.75, 0.25, 0.43)$$

■ Levá stěna

■ a – $-z$ souřadnice

b – y souřadnice

c – $-x$ souřadnice

$$u = \frac{-0.43+0.75}{1.54}$$

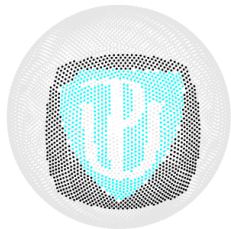
$$v = \frac{0.25+0.75}{1.5}$$

Mapování prostředí

Zjednodušení

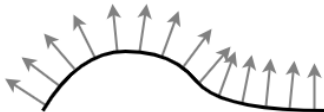
- Díky použití mapy není potřeba odraz počítat při každém pohybu pozorovatele/kamery
- Pouze při pohybu objektů ve scéně
- Při otáčení renderovaného objektu ve scéně není potřeba přepočítávat mapu, jen texturu

- To, co se odráží není úplně to, co by se ve skutečnosti od objektu odráželo
- Promítáme scénu z 1 bodu (střed objektu) ne z povrchových bodů
- Čím je povrchový bod dál od středu, tím bude odraz méně reálný
- Při mapování se mohou objevit nespojitosti v hranách krychle – i přes to je nejčastěji používaná

Hrbolaté textury

- **Hrbolaté textury** – bump mapping
- Textury používáme k modifikaci zrcadlové (specular) složky osvětlení
- **Myšlenka** – povrchy s hrbolky se od těch rovinných liší tím, kde se více odráží světlo, kterým směrem se odráží světlo
- Na povrchu s hrbolky jdou normálové vektory různými směry

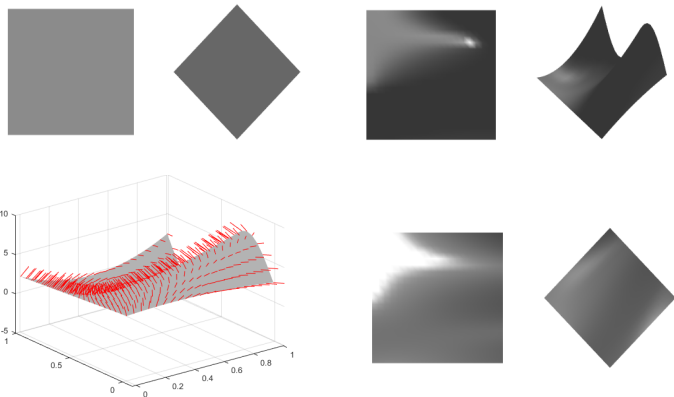

- Abychom toto chování simulovali, změníme normálové vektory

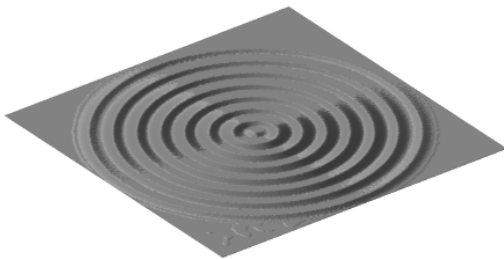
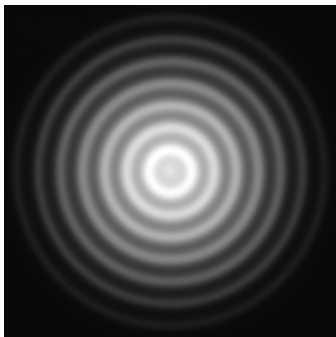

Hrbolaté textury

- Když stejné směrové vektory, které bychom získali z „hrbolatého“ povrchu použijeme pro plochu, bude plocha vypadat hrbolatě i když není

Hrbolaté textury

Hrbolaté textury

- Při použití kreslených textur se modifikuje difúzní složka při výpočtu osvětlení
- Hodnota hrbolaté textury mění směr normálového vektoru \rightarrow změní se jak difúzní, tak zrcadlová (specular) složka
- Hrbolatá textura – **bump map** – N_B
$$R_B = 2 \cdot N_B(N_B \cdot V) - V$$
$$C_{\{r,g,b\}} = k_a\{r,g,b\} + I_L \cdot [k_d\{r,g,b\} L \cdot N_B + k_s(R_B \cdot V)^n]$$
- Bump funkce je závislá na gradientu bump mapy v místě $[u, v]$
- Změna v tomto bodě popisuje změnu normály povrchu
 $BM(u + 1, v) - BM(u - 1, v)$... ve směru u
 $BM(u, v + 1) - BM(u, v - 1)$... ve směru v

Hrbolaté textury

- Nalezneme dva tečné vektory na pozici $[u, v]$ povrchu S_u a S_v
- Ty jsou na sebe kolmé – vektorovým součinem získáme normálový vektor v tomto bodě
- Souřadnice $[x, y]$ převedeme na $[u, v]$ (souřadnice textury)
- Spočítáme texturové gradienty B_u a B_v a ty použijeme spolu s S_u a S_v k výpočtu

modifikované normály

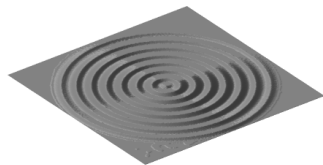
$$N' = N + \frac{B_u(N \times S_v) - B_v(N \times S_u)}{\|N\|}$$

$N \times S_u$ a $N \times S_v$ slouží k výpočtu tečných vektorů, které jsou na sebe kolmé. To ale splňují i samotné S_u a S_v

$$N' = N + \frac{B_u \cdot S_v}{\|S_v\|} - \frac{B_u \cdot S_u}{\|S_u\|}$$

Hrbolaté textury

- Nedokážeme touto technikou simulovat to, že silně zvlněné povrchy by stínili sami sebe

Procedurální textury

- Doposud byly textury uloženy v nějaké další struktuře – paměťová náročnost
- **Procedurální textury** – programy, které vrací hodnoty pro jednotlivé prostorové body
- Výpočet hodnoty je výpočetně náročnější, než přístup do pole
- **Implementace textury do osvětlení** – přímočaré
- Funkce $\text{textura}(x, y, z)$ – vrátí hodnotu texelu pro bod
 $k_d = \text{textura}(x, y, z)$
 $C_{\{r,g,b\}} = k_a_{\{r,g,b\}} + I_L \cdot [k_d_{\{r,g,b\}} L \cdot N + k_s (R \cdot V)^n]$
- Můžeme je ale použít i jako bump funkce